

ציפי לוי בירון

שלא כמו יפתח ובתו

גם אבא שלי חזר מהמלחמה מנצח
את הרעב הקר והיגון.
מהאניה לקחו אותו ללטרון,
והוא שוב נצח.
הוא לא היה שופט ולא בן זונה,
(והאח היחיד שנשארו לו, היה ודאי מנשל אותו
אם היה לו ממה).

אבא שלי שלח אותי להרים
להתבונן בשמים. לחפש גורמים.
להפטר משביל החלב, למצא את דרך הבשר
ולהקטין את האש תחתי,
שלא ישרף התבשיל וישחרו הדפנות.
שלא אראה איך הוא בוכה.
איך יסוריו עוזרים לו לקרא למות
ובולמים לי כעת את דושת הגעגוע.
אבא שלי שלח אותי להרים,
עד שהבדידות החלה לנבח עלי
כמו הכלב שהיה צריך לצאת ראשון מפתח הבית
ולהציל את שנינו.
וכשחזרתי בתם החדשים,
מה שחולל רקוד על בת יפתח,
נצרב בי לרקיעה.

מתוך כריכה רכה, סדרת ריתמוס, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2006